

JAVNA tribuna

GLASILO SZDL OBČINE LJUBLJANA ŠIŠKA

Leta 1975 je glasilo prejelo srebrno priznanje Osvobodilne fronte, leta 1985 pa bronasto plaketo občine Ljubljana Šiška ● Izhaja mesečno v nakladi 33.000 izvodov ● brezplačno.

Nova socialistična zveza v Šiški že danes – za boljše življenje jutri

V socialistični zvezi Šiška smo se odločili, da ne bomo čakali, da nam nekdo »od zgoraj« ponudi vizijo bodoče socialistične zveze. Poleg tega smo se odločili, da ne bomo prepisovali druge programe in oblike političnega delovanja, zato smo sklenili, da sami poskusimo oblikovati lastno podobo SZDL.

K temu naj dodamo, da še vedno nimamo Zakona o političnem organiziranju, niti Zakona o volitvah kot osnovo za bodoče politično organiziranje in delovanje, in da navsezadnje tudi »vrh« socialistične zveze Slovenije še ni dal celovitih organizacijskih izhodišč.

Sejo občinske konference SZDL načrtujemo v prvi polovici decembra in prepričani smo, da so ponujena programska

izhodišča ter vizija nove SZDL, dobra osnova, tako za javno razpravo kot tudi za odločitev delegatov na konferenci, kako bomo nadaljevali z delom.

Projektna skupina je besedilo za razpravo oblikovala na štirih sejah. Na teh sejah je bilo veliko različnih in raznovrstnih mnenj v zvezi z razvojem socialistične zveze Slovenije. Navsezadnje so bili v projektni skupini tudi člani, ki so razmišljali zelo alternativno in korajžno. Člani projektna skupine so pripravljeno sprejemati vse kritike, vendar tako, da bo jutrišnja podoba SZS tudi zaradi tega po volji ljudi.

Program nove SZ v Šiški objavljamo v celoti na 3. strani.

**Vsem občanom čestitamo dan republike
29. november 1989**

IZ VSEBINE

Melioracija Poljšak – Kdo bo plačal tako drago šolo? st. 2

Eksperimentalna občina – ni eksperiment z ljudmi st. 4

Šišenska mladina po kongresu st. 5

Spoštovani občani!

Kriza katera nas spremlja zadnja leta, ko nas inflacijski tokovi vlečejo v vse večje siromaštvo in politično razdvojenost smo določili in sprejeli nalogo izpeljati tri reforme, katere naj nas v najkrajšem času pripeljejo v ekonomsko trdnost, pravno urejenost in politično različnost.

Pri uresničevanju vseh teh nalog, pa se vse bolj soočamo z različnimi pogledi, kako vse to uresničiti v tej naši jugoslovanski različnosti, v kateri ima vsak narod in narodnost svojo zgodovinsko, razvojno preteklost.

Prišli smo do trenutka, ko se ne znamo več pogovarjati in dogovarjati, kako in po kateri poti, da se vključimo v svetovne – s tem v evropske okvire gospodarskega razvoja.

Vsak dan se obtožujemo – namesto dogovarjamo, kako skupaj premostiti težave in s skupnimi močmi uresničiti zastavljene naloge. Pri vsem tem se borci spominjamo časov v letih 1941–45, ko smo, takrat mladi skupaj z našimi starši, prijeli za orožje z nalogo, da si izborimo svobodo, človeka vredno življenje. Takrat smo vsi, različno misleči – pripadniki različnih strank, različne veroizpovedi, bili enotni v tej borbi – borbi za osvoboditev izpod fašističnega jarma, v borbi za demokracijo in pravično vrednotenje dela. Vsi narodi in narodnosti v Jugoslaviji

smo bili v tem enotni – nihče ni izpostavljaj politične, verske in nacionalne pripadnosti.

Tako se je slovenski narod preko svojih predstavnikov že na Kočevskem zboru odločil za sožitje suverena slovenskega naroda v jugoslovanski skupnosti. Ta odločitev je bila potrjena tudi na drugem zasedanju AVNOJ-a v Jajcu.

Tako je v tem dokumentu določena svobodna odločitev narodov in narodnosti:

– živeti v jugoslovanski skupnosti z ostalimi narodi in narodnostmi – kot suveren narod, ki je odgovoren za svoj lasten razvoj na svojem ozemlju;

– istočasno je soodgovoren za skupen razvoj vseh narodov in narodnosti;

– v tej odločitvi je upoštevana volja do odcepitve iz te skupnosti, če pogoji sožitja ne bi bili mogoči.

Za ta stališča se borci NOV še vedno zavzemamo.

Tako ob Dnevu Republike, 29. novembra 1989 želimo, da bi tudi današnji rod spoznal, da je napredek in razvoj naroda možno doseči le s spoštovanjem drugega in z dogovarjanjem doseči enotni cilj – boljše ekonomsko, socialno, kulturno in enakopravno razumevajočo skupnost.

Ob Dnevu republike čestitamo vsem občanom občine Šiška.

Borci NOV

Ne smemo dovoliti, da bi skozi rešeto šlo dobro seme

Te dni smo sredi vrenja v iskanju najboljših rešitev v zvezi z uresničevanjem ustavnega zakona za izvedbo ustavnih dopolnil k Ustavu SRS. V mislih imam še zlasti družbene dejavnosti, v tem prispevku pa bi se omejila predvsem na naloge Rdečega križa. Ta proces razumljivo ni mogel zaobiti te pomembne družbene organizacije, ki je s svojo plemenito razvejano dejavnostjo skupaj z družbenimi dejavnostmi opravljala pomembne naloge, tako na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, pa tudi izobraževanja, da posebej drugih področij ne omenjamo.

Razmere, v katerih se nahajamo, globoka družbena kriza, so prizadele tudi dejavnost te organizacije. Že dalj časa v republiškem merilu opozarjajo na svoj težak, še zlasti finančni položaj in predlagajo rešitve za bodoče. Treba je namreč upoštevati, da so v prehodnem obdobju v letu 1990 upravljalne funkcije SIS prevzeli izvršni sveti občin oz. IS republik. S tem prispevkom želimo opozoriti, da bo pri planiranju potrebnih sredstev za družbene dejavnosti in določanju prioritete treba upoštevati tudi program dela RK. V Ljubljani se že dalj časa temeljito pripravljamo na spremembo, ne le v okviru občinskih, temveč tudi mestne organizacije RK. Zavedamo se, da je potrebno sprejeti določene ukrepe za učinkovitejšo in racionalnejše delovanje tudi na tem področju. Zato osnutek programa, ki je pripravljen, predvideva določene izboljšave, tako v strokovni službi RK, kot tudi v vsebinskem delovanju organizacije. Analiza uresničevanja vsebinskih programov na ravni krajevnih organizacij RK, občinskih in mestne, je namreč pokazala, da bi se določene naloge učinkoviteje opravljali na posameznem nivoju, ne da bi jih duplirali še na drugem. Sredstva, s katerimi družba razpolaga, niso tako velika, da bi si lahko privoščili »potratno razsipavanje«. S tem ne želim povedati, da se je tako obnašalo prav to področje, nasprotno, sredstva, ki jih je družba lahko zagotavljala, so bila koristno naložena ob prostovoljnem delu mnogih poštvalnih, prizadevnih članov RK. Če

se v tej organizaciji ne bi tako obnašali, potem že v preteklosti ne bi mogli opraviti toliko dobrega v korist tistih, ki so pomoč Rdečega križa potrebovali. Težave, s katerimi se soočamo, pa so takšne, da bo tudi v prihodnje vse več takšnih, ki bodo veselji skrbi RK oz. se bodo obračali nanjo. Prepričana sem, da bodo organi, ki bodo v prihodnje odločali o tem, kako ovrednotiti program te organizacije, upoštevali dosedanje delo na tem področju in s tem dali vsaj moralno podporo članstvu te množične organizacije pri izvrševanju plemenitega poslanstva na prostovoljni osnovi. Menim, da bi bilo odveč v tem prispevku govoriti o številnih nalogah, ki jih opravljajo organizacije RK, naj le poudarim, da so nekatere določene z zakoni in drugimi predpisi. Tisti, ki naloge nekomu daje, mora torej poskrbeti za zagotavljanje tako materialnih kot kadrovskih pogojev. Zato vse bolj prevladuje stališče, da bi morali v prihodnje proračuni družbenopolitičnih skupnosti zagotavljati sredstva za delo strokovne službe, vsaj v določenem obsegu. Tako je bilo tudi »v starih dobrih časih«, pred uvedbo vizije SIS, zato je sedaj priložnost, ko je država, do uskladitve zakonodaje z ustavnimi dopolnilni, začasno prevzela izvrševanje nalog SIS v letu 1990, da predlog organizacij RK obravnavamo in do njega zavzamemo stališče. Prepričana sem, da se v tej vihi iskanja najboljših poti ne bo nehote dogodilo, da bi skozi rešeto šel ne le plevel, temveč tudi dobro seme.

A. T.